

BÍBORKÖR ANYAGOK MESTEREK SOROZAT

7. SHOUD: „Tudat Test” – Adamus közreműködésével, Geoffrey Hoppe csatornázásában

Elhangzott a Bíbor Körben,
2010. március 6-án
www.crimsoncircle.com

Üdvözöllek benneteket Shaumbra! Vagyok, Aki Vagyok, a Szuverén Birodalom Adamusa, és végeredményben nem vagyok én olyan kemény fickó.

Drága Shaumbra, üdvözöllek titeket összejövetelünkön! Most behozzuk a Shaumbra energiáját az egész világról; azokét, akik már átkeltek – maguk mögött hagyták a fizikai síkot, és a más birodalmakból dolgoznak veletek – kivétel nélkül mindannyiótokkal. Behozzuk a Bíbor Tanács energiáját, az angyali létezőkét a tiszteletadás eme jeles alkalomkor, mert ahogy ez a dalban is elhangzott, ez az áldások időszaka, az Élet időszaka.

A ma egyáltalán nem olyan, mint a tegnap, ami alatt azt értem, hogy ti... miattam, nem kell megmozdulnod. (nevetés, ahogy Adamus átlép Garret keresztbe tett lábain)

A ma egyáltalán nem olyan, mint a tegnap – és ez a jó hír. Többet is beszélünk még erről a mai megbeszélésünk során, arról, hogy mennyire mások vagytok, akár csak a múlt havi összejövetelünk óta is. Mennyire mások vagytok. Most belépünk a tapasztalás időszakába, túllépünk az elméleteken és a leckéken, és azokon az istenverte folyamatokon, amik elcsábítottak benneteket. Belépünk a valódi élet megtapasztalásába. Természetesen ez maga után vonja a világod megváltozását. Ez talán azt okozza, hogy a világod egy kissé fenekestül fel fog fordulni. De tudod, ahogy valóban Magadhoz öleled Magad, akkor rájössz majd, hogy mindezek a változások, ez a fejlődés, ez az újdonság lényegében nagyon is üdítő. És teljes mértékben különbözik a múltban lezajlott változásoktól, amik kihívásokat, nehézségeket, és időnként szenvedéseket tartalmaztak, és hatással voltak a testedre. Azok a változások, amiken most méz keresztül, és amiken ezt követően, továbbra is keresztül fogsz menni – izgalmasak. Ezek Új Idők! Új Idők – amik meg lettek jósolva, be lettek harangozva már jó ideje. Ezeket az Új Időket ti segítettétek megformálni, megálmodni, és most ez az, amit teszünk. Abszolút ezt tesszük!

Nem akarok túl érzelgős lenni, de elképesztően élvezem és szeretem a veletek való munkát. Különösen élvezetes ez most, ebben a hónapban. Természetesen azok, akik elutaztak velünk Egyiptomba, Kuthumival, az ősi istenekkel és természetesen velem – aki nem vagyok annyira ősi isten – és ti mindannyian, és mi is mindannyian most megyünk keresztül az Új Energia valódi integrációs időszakán. (Adamus itt az Egyiptomi „A Lélek Hangjai” Shaumbra útra hivatkozik) Ó, ez időnként még mindig kissé félelmetes. Szerintem ti ezt úgy fogalmaznátok meg, hogy azon merengtek, hogy vajon mi fog történni azzal az alappal, amit ti magatok teremtettek meg a hiedelmeitek és az életetek platformjaként. Ugyanakkor egyúttal kezdtek izgatottak is lenni ennek kapcsán, és már nem féltek tőle. Ahogy ezt Cauldre ma említette, kezdtek kijönni a hibernációból, és kezdtek saját magatok lenni.

Ez a tiéd drágám. (Adamus egy rózsát nyújt át Lindának)

Lényegében kezdtek...

LINDA: Mi ütött beléd?

ADAMUS: Semmi. Ez itt az új, nagy szívű Adamus. (nagy nevetés, és egy kis taps)

Tehát, drága Shaumbra, micsoda öröm összegyűlni itt ebben a teljesen másféle energiában – amit talán ti magatok is észleltetek. Esetleg észrevettetek.

Pakuák

Akkor kezdjünk is hozzá, és folytassuk ott, ahol a múltkor abbahagytuk. Nos hát akkor Elizabeth, mondd meg nekem hol van most a te pakuád?

ELIZABETH: Mielőtt még megemlítetted volna, már itt is termett.

ADAMUS: Kitűnő! Hímnemű.

ELIZABETH? Igen, ő Guapo. (csinos fiú – Thomázy T. megjegyzése)

ADAMUS: Guapo...te nevet adtál a te...

ELIZABETH: Muy Guapo. (nagyon csinos fiú – Thomázy T. megjegyzése)

ADAMUS: A Muy Guapo nevet adtad a Pakuádnak?

ELIZABETH: Esta muy Guapo. (ő nagyon csinos fiú – Thomázy T. megjegyzése)

ADAMUS: Kitűnő! És milyen állat a Pakuád?

ELIZABETH: Egy szépséges bengáli fehér tigris. Bámulatos.

ADAMUS: Igen.

ADAMUS: Hatalmas és fenséges és Guapo – muy Guapo.

ADAMUS: Igen, és ez teljességgel így van. Ez a Pakua, aki a saját energiád kiterjesztése most itt van, mivel dolgoztál vele – és azt kell, hogy mondjam, hogy sokkal többet, mint a legtöbb Shaumbra.

ELIZABETH: Á!

ADAMUS: A legtöbbjüknek halvány fogalmuk sincs, hogy merre lehet a Pakuájuk. De a te Pakuád nem feltétlenül egy hatalmas fehér bengáli...

ELIZABETH: Ó!

ADAMUS: ...és határozottan nem hímnemű.

ELIZABETH: Micsoda?!

ADAMUS: Nem az, sajnálom! (nevetés) Köszönöm. Következő: Edith, a te Pakuád hol van most?

EDITH: Itt van egész közel. A szívemhez közel tartom. És ne kérdezd, hogy hívják, mert nem tudom.

ADAMUS: És milyen állat?

EDITH: Nem tudom.

ADAMUS: És Edith, egyáltalán nincs most a közeledben. Hanem nagyon is messze van tőled.

EDITH: Hol? (nevetés)

ADAMUS: Nem tudod, hol van a Pakuád?

EDITH: Most azt akarod, hogy hazudjak?

ADAMUS: Már az előbb megtetted. (nagy nevetés)

EDITH: Én nem így gondolom!

ADAMUS: Klaus – és mondja kérem, az ön Pakuája merre van?

KLAUS: Igazából fogalmam sincs róla. Azt hiszem itt szaladgál valahol körbe-körbe.

ADAMUS: És milyen állat?

KLAUS: Egy puma.

ADAMUS: Egy puma. Hmm. És mi lenne, ha most azt mondanám neked, hogy igazából ő nem egy puma?

KLAUS: Igen.

ADAMUS: Igen.

LAUS: Folytasd!

ADAMUS: Oké, ez igazából nem egy puma.

És a lényeg itt drága Shaumbra az – ahogy erről a múlt hónapban is beszéltünk – a tudatosság. Mondtam már, hogy annyit fogok még erről beszélni nektek, amíg teljesen az örületbe nem

kergetlek ezzel titeket, hiszen oly sok minden zajlik most, ti pedig még mindig hajlamosak vagytok a korlátolt tudatosság módban működni. A tudatotoknak még mindig csak egy kicsi, aprócska szeletét használjátok. Pedig a tudatod hatalmas és kiterjedt. És rád várnak. Nincs elzárva vagy bezárva, hanem itt van. De tudjátok, belementek egy bizonyos mintába, egy bizonyos gondolkodásmódbba, és ti zárultok le. Szóval feltételezitek, hogy csak azért, mert a Pakuátok egy ponton egy bizonyos állat volt és egy bizonyos nemmel bírt, akkor annak így is kell maradnia. De nem. Nem. Szüntelenül változik.

Álló Medve, (őslakos indián főnök neve) mi a te Pakuád?

ÁLLÓ MEDVE: Egy grizzly.

ADAMUS: Egy grizzly.

ÁLLÓ MEDVE: Igen.

ADAMUS: Nem igazán. Nem igazán. Te annyira hmm hmm hmm hmm Álló Medve Vagy. Álló Medve, látod, beleestél abba a gondolkodási mintába, miszerint te annyira kötődsz a Medvéhez - de ez nem így van. Ez régi. Ó, attól még a Medve is ott van időnként. De mit szólnál ahhoz, ha egy katicabogár lenne? Nem valami katicabogaras fickónak tartod magad. (nagy nevetés)

ÁLLÓ MEDVE: Szitakötő.

ADAMUS: Egy grizzly medve típusú fickónak tartod magad, vagy talán egy halas fickónak, esetleg egy csuka az jöhet. És látod – a lényeg az, hogy maradj tudatos. Azok a Pakuák változnak. Átalakulnak. Nem kell őket pumákba, gyíkokba, grizzly medvékbe és sólymokba bezárni.

Hónapokkal ezelőtt kezdtünk el együttesen a Pakuával dolgozni, ami nem más, mint a saját energiád kiterjesztése. Ez te vagy. Nem valami vagy valaki más, hanem te vagy az. A tiéd hol van?

SHAUMBRA (férfi): Reggel úgy éreztem, mintha gomba lenne. (nevetés)

ADAMUS: Gomba.

SHAUMBRA: Igen.

ADAMUS: És igen, ez lehetséges. Csak nehogy megedd! (nevetés)

SHAUMBRA: Igen.

LINDA: Nem, szerintem itt az a lényeg, hogy a gombák mit esznek.

ADAMUS: Igen (kuncogva), ez helyes, nehogy megedd! (még több nevetés) És Jeff, a te Pakuád éppen most merre van?

JEFF: Kommunikálni próbál éppen.

ADAMUS: Pontosan! Díjakat kellene kiosztanunk. (nevetés) Azon ritka alkalmakra, amikor a Shaumbra pontosan fogja a lényeket.

LINDA: Valaki fogja a lényeket. Ó!

ADAMUS: Abszolút.

ADAMUS: Tehát Shaumbra, *tudatosság*. A dolgok most elképesztően észveszejtő iramban változnak. És a világod akkor fog erősen kiterjedni, amikor megnyitod a tudatodat és tudatossá, éberré válsz.

Hol van most a Pakuád? Egy páran már hónapok óta színét sem láttátok, és nem beszéltek velem. Még szerencse, hogy nem adunk osztályzatokat ebben az osztályban, de igenis szeretnék díjakat, ajándékokat osztogatni. Igen –Adamus díjakat, ajándékokat.

LINDA: Dolgozni fogunk rajta.

ADAMUS: Igyekezz! (- mondja Lindának, miközben Linda elmegy egy-két „Adamus ajándék” után nézni.)

Sokan már hosszú ideje egyáltalán nem dolgoztatok a Pakuáttal, de attól ők még ott vannak. Te hoztad azt létre. Te hívtad életre. Ők pedig csak várnak, türelmesen várároznak, hogy mindannyian kezdjétek már velük valamit, hogy játékosak, kiterjedtek és tudatosak legyetek. A Pauka, aki a te kiterjesztésed, szünetlenül átalakul, hogy üdvözölje azt a szituációt, amiben éppen benne vagy.

Egy madárra van szükséged az áttekintéshez? – nem csak szó szerint értve, hogy... (a hallgatóság egy tagjához szólva) Az ott egy szépséges öltözék. (nevetés) Na, hát erről beszélek én! (még több nevetés és taps) Ez az... egy kissé több arannyal... (Adamus nevet)

Szóval, hol is tartottunk? Ti emlékeztek, hogy miről is volt szó az előbb? Igen, a Pakuáitokról. Tehát ők szakadatlanul változnak. Amikor egy áttekintésre, egy átvizsgálásra van szükséged, akkor rögvést, abban a szempillantásban egy madárrá alakulhat, alkímizálódhat. Ha egy kis csendre és nyugalomra van szükséged, és arra, hogy kicsit elvonulj a világtól, akkor mivé alakul a Pakua? Hal lesz belőle. Hiszen ez csendes a víz alatt. Amennyiben egy...

LINDA: Itt van egy pár díj. (nevetés, miközben Linda egy pár csokit nyújt át Adamusnak)

ADAMUS: Én azért ennél valami értékesebbre gondoltam, de hát... (nevetés). Megeszik, és abban a minutumban el is feledkeznek róla.

LINDA: Hát, most így hirtelen erre futotta.

ADAMUS: Igen. Ma ezeket fogjuk használni, de szebb lenne, ha valami igazán emlékezeteset adhatnánk.

LINDA: Majd megbeszéljük.

ADAMUS: Aranyérmék? Igen. Igen. Beszélünk arról, hogy abból jó sok kellene...

LINDA: Te manifesztálsz, mi meg megcsináljuk! (nevetés)

ADAMUS: Ne merészed!

LINDA: De igenis merészelem. (nevetés) Nagyon is merészelem! (taps és nevetés)

ADAMUS: Ez ma egy kemény csapat. Én próbáltam itt kedveskedni, még virágot is adtam, te meg már aranyat akarsz. (nevetés)

Tehát a Pakuáitok szüntelenül változnak. És egyébként az állati alakból is kiléphetnek. Azért ezzel kezdtük, mert szenvedélyesen szeretitek az állatokat. De most már a Pakuáitok bármivé átváltozhatnak. Bármivé. Mindössze egy energia részecske, amit ti orb-nak neveztek. Mindössze egy parányi orb kering körülöttetek.

A Pakuáitok ott vannak. Ez az a részed, ami képes átutazni a dimenziókon, és amelyik a szolgálatodra lehet egy szituáció kellős közepén. És erről jut eszembe – egészen addig, amíg emberi testben tartózkodtok a Földön más emberek között, akik most mennek keresztül a saját fejlődésükön, addig találkozni fogtok szituációkkal. Ugyanakkor a Pakua segíteni tud neked abban, hogy feltárja a szituáció összetettségét előtted is, és potenciálisan a másik előtt is, akivel éppen dolgozol.

A Pakua vissza tud téged hozni az egyensúlyba. A Pakua kiterjedhet, hogy belenézzen az éppen aktuális szituációk potenciális megoldásaiba, és javaslatokat tegyen számodra – amik mindig egy kis „Á!” élménnyel járnak. Mostanában vannak ilyen élményeitek – Á! De sajnálatos módon, ti ezeket nekem tulajdonítjátok – amit valamiképpen meg is érdelek, de nem teljesen – a vezetőknek tudjátok be, és egy kevesen még mindig a földönkívüli, idegen energiáknak – mm – emiatt továbbképzésben kell részesítenünk titeket – s néhányan valami ismeretlen angyaloknak adtok értük köszönetet. De mi lenne akkor – ahogy ezt Tóbiás mondta évekkel ezelőtt – ha magatoknak köszönnétek ezt meg? A Pakuáitoknak, magatoknak. Lényegében ti magatok teszitek mindezt. Ez a jó hír. Lényegében ezt ti végzitek, csak esetleg nem vagytok ennek tudatában.

Nos, Timothy...most őt szúrtam ki. Kellene a mikrofon.

LINDA: Ó, igen...

ADAMUS: Én rózsát adok neked, te pedig...

LINDA: Fuss, Linda, Fuss... (nevetés)

ADAMUS: Timothy.

TIMOTHY: Tessék?

ADAMUS: Csábítás, (nevetés, ahogy Adamus egy csokit lenget felé) – ha helyesen válaszolsz. Hol vagy te most Timothy? Tik-tak. Tik-tak. Tik-tak.

TIMOTHY: Nem teljes egészében a Földön.

ADAMUS: Nem teljesen a Földön. Ez félig igaz, szóval jár a csoki. Kitűnő.

Tudatosság

Lényegben itt vagy, de a legtöbben *mindössze* annak vagytok tudatában, hogy most itt vagytok. Tudjátok, hogy egy részetek most is az Új Földön dolgozik, amit már régóta tesztek? És mindkettőt egyszerre, egy időben meg tudjátok tenni. Egy részed Mary, még most is be van zárva abba az álomba, amit már hetek óta álmodsz, és még mindig abban az energiában van. Ugyanakkor, ettől még itt is lehetsz, ezzel egy időben.

Egy részed Alain, egy olyan új projekten dolgozik, aminek még nem is vagy a tudatában. És erről beszélni fogok az összejövetelünk végén – nem csak a projektedről, hanem azokról a dolgokról, amik mindannyiótokra vonatkoznak – és amik ebben az energiában vannak. Tehát legyetek tudatosak, mivel a fizikai test egy kissé követelőző tud lenni, és azt akarja, hogy a figyelmed csak és kizárólag ide irányuljon.

Tudjátok, lényegében arra vettünk rá benneteket, hogy gyertek ide vissza a testetekbe, ami fontos volt, majd most pedig azt mondom nektek, hogy menjetek csak ki, de már másképpen! Nem a megtagadás vagy a menekülés útján. Tudjátok korábban ezt a testen kívüliséget a menekülés céljára használtátok, és amikor ezt tettétek, amikor magatok mögött hagytátok a testeteket – ahogy ez a legtöbb esetben történt – nem rendelkeztek tudatossággal. Egyetlen egy hajszálnyi tudatossággal sem bírtatok, mivel megpróbáltatok teljes mértékben tudatlanok maradni.

Aztán meg beköszöntött a fájdalom az életedben – akár fizikai, akár érzelmi – ez az egyik olyan dolog, ami egyáltalán bárminek is a tudatára ébresztett – hála istennek. Hála istennek! Mert mi is történik azzal a személlyel, aki teljesen tudatlan, nincs semminek sem a tudatában, és nem tartózkodik a testében – valójában nem is létezik, és még a fájdalom, a trauma, vagy a harag, vagy bármi más sem tartja fent a testével a kapcsolatot? Nos, mi történik?

SHAUMBRA: Meghal.

ADAMUS: Lényegében meghal, ugyanakkor mégsem hal meg. A biológia tovább működik túlélő módra hangolva, hiszen erre lett beprogramozva, ugyanakkor a személy belép a semmibe, az abszolút semmibe, és ez így van itt is, és a más birodalmakban is. És innen a lehető legnehezebb visszahozni bárkit is – amikor bemegy a totál semmibe. És ez még csak nem is depresszió. Még csak nem is szomorúság. Még csak nem is egy alacsony szintű érzés. Hanem maga az abszolút semmi. Rengetegbe kerül bárkit is kihúzni belőle.

A túloldal angyali létezőinek igen körültekintően kell eljárniuk, nehogy túlságosan beleavatkozzanak a dolgokba. Általánosságban szólva, a személy lelkében belül – ha az bemegy ebbe a totál tudatlanság állapotába – még mindig van valami a lélek mélyén – egy hívás. Ugyanakkor ez a hang, ez a hívás annyira le lett némítva és oly mértékben meg lett róla feledkezve – hogy általában még csak meg sem hallják.

És ekkor akár fizikai halált is halhatnak, ami nyilvánvalóan meg fog történni, és még csak ennek sem lesznek tudatában, hogy meghalnak. Ti is találkoztatok már ilyen emberekkel. Ti magatok is

voltatok már ilyen emberek elmúlt létidőitek alkalmával. Tehát meghalnak, és amikor átkelnek a túloldalra, még mindig a semmi állapotában tartózkodnak, és a legtöbbször még ahhoz sincs bennük elegendő harag, gyűlölet, együttérzés vagy szeretet, és semmi más sem – vágy vagy bármi – ami visszahúzná őket egy újabb létidőre – mert néha ez a vonzerő, ez a csábítás az, ami visszahúzza benneteket vagy őket egy újabb létidőre, és megpróbál titeket vagy őket ismét tudatossá tenni.

Vannak olyan entitások, létezők, akik elmentek a nem-fizikai birodalmakba és a saját semmi állapotukban vannak. És bármelyikünk számára is rendkívül nehéz őket abból kiszedni. Képesek akár több millió évig is ebben az állapotban tartózkodni, ennek a semminek az állapotában. Szóval drága Shaumbra, kissé eltértem a témától, de itt az ideje annak, hogy tudatosak legyetek.

Egy részed itt van jelenleg, egy másik részed pedig nem csak engem hallgat vagy néz. Egy másik részed pontosan ugyanebben a szent pillanatban éppen némi igen érdekes energia munkát végez. Hogy mit? Hogy mit csinálsz? *Tudom*, hogy érzed azt. Valami zajlik itt. Tudom, hogyha egy pillanatra ráhangolódsz erre, és kiszállsz a fejedből, és pontosan a szívedbe mész, a Magodba, akkor érezheted, hogy valami zajlik most. Valami, személyesen benned, és ezzel a csoporttal. De mi folyik? (egy Shaumbra csendben válaszol) Á, ne beszélj túl hangosan! (nevetés)

EDITH: Nem akarom, hogy hazugnak nevezz!

ADAMUS: Ugyan! Mi mind hazudtunk. Remélem felbosszantottalak Edith!

EDITH: Igen.

ADAMUS: Pontosan. Pontosan.

LINDA: Várj, hozom a mikrofont!

ADAMUS: Oké.

LINDA: Sajnálom, csak nem felbosszantott téged?

EDITH: De igen, határozottan.

ADAMUS: Abszolút.

EDITH: Abszolút.

ADAMUS: Abszolút. Nem szeretnél most jól arcul csapni engem?

EDITH: Nem.

ADAMUS: Dehogynem szeretnél.

EDITH: Nem, nem szeretném ezt! (nevetés)

ADAMUS: Tessék, már megint hazudsz nekem! (nagy nevetés)

EDITH: Nem, nem hazudok! (Adamus nevet)

ADAMUS: Drága Edith, ez az energia mozgásának egy módja.

EDITH: Tudom.

ADAMUS: Annak egy módja, hogy kipattanjon a tudattalan.

EDITH: De én azt gondoltam, hogy integráltuk a Pakuánkat vagy az asektusainkat. És még arra sem vagyunk képesek, hogy érezzük őket, akkor mit érzünk most?

ADAMUS: Nos, néhányan érzitek őket. Egy páran pedig hónapok óta nem dolgoztatok velük. Néhányan mindössze egyetlen egy alkalommal foglalkoztatok velük, majd túlléptetek a témán, és néha egyszerűen csak totál elfeledkeztek róluk. A Pakuádnak sokszor el kell jönnie hozzád Edith, és te nem hallottad őt.

EDITH: Biztosan... hiszek benne.

ADAMUS: Jaj, hát ez nem egy rossz dolog. Ez hétköznapi eset, de el tudod most képzelni egy pillanatra, hogy tudatossá válsz a körülötted lévő energiákra. Arra, hogy most itt vagy, ugyanakkor pedig egy másik részed segít egy pár embernek az életedben, akikkel együtt dolgozol, hogy segítsd őket – egy részed most ott van. És egy részed pedig tulajdonképpen pihen. És egy részed pedig – egy jókora részed most – készen áll arra, hogy elengedjen, kiokádjon magából olyan régi energiákat, amik többé már nem szolgálnak téged.

EDITH: Ez jól hangzik.

ADAMUS: Igen, de nos, talán egy kis harag segítené a kijutásukat.

EDITH: Oké. (mosolyog)

ADAMUS: Esetleg egy kis tudatosság. Látod? És tudod mi történik Edith – az, hogy mi mindannyian már rengeteget beszéltünk az évek során. És tudod mi történik? A legtöbbször az, hogy az rögtön felszáll ide a fejedekbe, és ott helyet foglal, ti pedig gondolkozni kezdtek rajta, ami pedig megerjeszti az agyat. És tudod, amikor ez megerjed az agyban, hát annak nincs valami rózsa illata! (nevetés) És van egy hajlamotok arra, hogy csak gondolkozzatok rajta, ahelyett, hogy tudatosítanátok azt. Hajlamosak vagytok nekiállni azt analizálni, ahelyett, hogy egyszerűen csak megtapasztalnátok!

Tehát néha, amikor téged vagy másokat provokállok – ahogy azt most is tettem – hála istennek nem úgy, mint akit legutóbb megütöttem, mert azt majdnem átküldtem egy másik dimenzióba azzal az ütéssel – néha ez válik be arra vonatkozóan, hogy visszatérjen a tudatosság.

De térjünk vissza a kérdésre! Tényleg felbosszantottalak?

EDITH: Nem... nem annyira.

ADAMUS: És szeretnéd, ha felbosszantanálak?

EDITH: Akkor is szeretlek.

ADAMUS: Igazán?

EDITH: Igen.

ADAMUS: *Tényleg???*

EDITH: De szoktam rád mérges lenni. (nevetés)

ADAMUS: Harmadjára kérdezlek: Tényleg???

EDITH: Tényleg szeretlek, de tényleg szoktam rád mérges lenni.

ADAMUS: Köszönöm. Maradjunk ennyiben egyelőre – „tényleg szeretlek” – pont. Köszönöm. (nevetés)

Edith és Shaumbra...Edith és Shaumbra és mindenki: ti kértetek meg arra, hogy jöjjek el, és bosszantsalak fel benneteket. És eljőhet egy nap, amikor nem teszem ezt meg, de valószínűleg mégis meg fogom tenni.

Tehát drága Shaumbra – tudatosság! Rengeteg dolog zajlik most is, miközben beszélünk. Egyrészt itt ültök most, másrészt viszont ezzel egy időben valahol máshol is léteztek, dolgoztok és alkottok.

Tudjátok ez egy ősrégi trükk, amit az emberek fejlesztettek ki. Az a neve, hogy „színlelés”. „Színleljük azt, hogy egy ember vagyok, aki most itt ülök Coal Creek Canyon-ban, és hallgatom az Adamus és Edith között elhangzó párbeszédet!” –És ez színlelés, mivel sokkal több minden zajlik ennél. Más szinteken is dolgoztok. Más dimenziókban dolgoztok. Segítetek abban, hogy kegyelemben történjen meg a Föld változása, az energia alkímiája, ami most rettentően fontos.

Jelenleg van egy olyan részed, aki éppen ebben a pillanatban játszik és kísérletezik az Új Energiával. Belekóstoltatok a múlt hónapban ebbe és néhányatoknak csodálatos tapasztalásokban volt részetek, míg mások igencsak befrusztráltátok magukat. De azt mondtátok, hogy „Várjuk meg a Shoud napját! Várjunk és tényleg hozzuk ezt haza, hozzuk be ezt az Új Energiát, tapasztaljuk azt meg, ne csak gondolkozzunk róla!” – És most pontosan ezt is teszitek.

Néhányan egy kis szorítást éreztek a gyomrotokban. Néhányan a fejetekben éreztek egy kis nyomást, talán aggódtok egy közelgő fejfájás kapcsán. „Miért van az, hogy eljövök ide, hogy meghallgassam Adamust, és közben meg rám jön a fejfájás?” – Azért Shaumbra, mert sok dolog zajlik. Állj meg egy pillanatra, és legyél tudatában ennek! Még csak meg sem kell határoznotok! Pontosán ezzel szoktatok bajba kerülni – amikor megpróbáljátok meghatározni, hogy mi zajlik.

Tehát akkor most egy pillanatra... sok minden zajlik itt.

(szünet)

Csak azért, mert nem tudod azt felcímkezni, még nem jelenti azt, hogy az nem történik. Sőt, lényegében sokkal jobb, amikor nem címkézed azt fel, és megtörténik.

Ez olyan valami, ami nem csak a mostani kis összeövetelünkre vonatkozik. Ez valami olyan, ami folyamatosan zajlik. Sokatoknak itt ül a sorok szélén a Pakuátok. Egy-kettő megpróbált megharapni titeket. Egy páran pottyantottak egyet felülről rátok, amennyiben madarokról van szó – hogy felkeltsék a figyelmeteket. És néha van, hogy ez szó szerint manifesztálódik – a szó szoros értelmében, fizikailag. Van, hogy ez csak egy érzés, amit érzel, de te figyelmen kívül hagyod. Az elméd a továbblépésre lett fókuszálva. De ez szintén egy illúzió.

Nincs továbblépés

Akkor most vegyük csak ezt szemügyre egy kicsit. Ezt a régi programozást, hipnózist, rétegződést, kondicionálást, és minden mást eonnyi idők óta – Atlantisz óta, sőt még régebb óta – miszerint „lépjünk tovább!” Lépjünk tovább! Az emberek hajlamosak ezt vakon tenni. Arra lettek beprogramozva, hogy lépjenek tovább, haladjanak. Mekkora Illúzió! Micsoda hazugság. Ez egy hazugság!

Innentől már nem kell tovább haladnotok! Ez nem azt jelenti, hogy visszafelé mész – és AZT sem, hogy egyhelyben maradsz. Kiterjedsz – és óriási különbség van a továbblépés és a kiterjedés között.

Annak idején, az én koromban szemellenzőt raktak a lóra, hogy ne lássa, mi van körülötte, és hogy ezzel késztessek arra, hogy tovább haladjon. Volt, hogy még egy répát is belógattak elé. Tehát Shaumbra, ti ezt sokszor tettétek – szemellenzők és répák. Ez egy célt szolgál egy határig – hogy meglásd, milyen korlátolt is tudsz lenni. Hogy lásd, mennyire vagy képes csak egyetlen egy valóságra fókuszálni. De most levesszük a szemellenzőket, elveszük a répákat, és tényleg elkezdtek élni.

Elkezdtek kiterjedni, és az igazság az... nos, ezt most újra fogom definiálni. Sok mindent újra meg fogok határozni a mai napon, ami talán néhányatokat felbosszant majd. Elkezdjük az újradefiniálást, és azt mondjuk, hogy igazából nem is terjedtek ki, hiszen már ki vagytok terjedve. Mindössze csak elkezdtek ennek tudatába kerülni... (Adamus megcsókol valakit) Két darab van itt. (nevetés) És milyen jó lenne, ha aranyból lenne. Nos lényegében ez arany – legalábbis a borítása. Szóval, lényegében elkezdtek tudatára ébredni annak, hogy valójában milyen kiterjedtek is vagytok. Tulajdonképpen hirtelen rádöbbsztek, hogy semmit sem kell elérnetek. Más szóval: nem próbáljuk meg szétfeszíteni a falakat, hogy kiterjesszék magatokat, hanem mindössze a tudatára ébredtek annak, hogy mennyire kiterjedtek vagytok. Ez bámulatos És tényleg könnyű.

Akkor most vegyünk egy mély lélegzetet! Ez a tudatosságról szól.

Továbbra is a tudatosságról

Ezt a dolgot addig fogom ismétlgetni, amíg remélem jól felbosszantalak benneteket, és már halálra fogjátok ezt unni. De ha azt szeretné tudni, hogy hol tartasz most a saját megnyílási folyamatodban, akkor azt kell, hogy mondjam, hogy ott tartasz, hogy legyél tudatos, legyél éber.

Tudjátok jó sokan azt képzelitek, hogy majd lebegő dolgokat fogtok magatok körül látni. De ez nem így lesz. Engedjétek el ezt az elképzelést! Érezzetek bele! Képes vagy felfogni, hogy mennyi minden zajlik most ebben a teremben? Milyen sok itt az energia? Van – amit viszonylag könnyű leírni – itt vannak az angyalok természetesen, sok Pakua is jelen van, akiket rémületekben visszahívtatok (nevetés) abban a pillanatban, amikor arról kezdtem beszélni, hogy hol vannak a Pakuáitok. „Ó, Bowser, gyere vissza! Gyorsan! Siess! Mert engem fog kérdezni. Jobb, ha azt fogom tudni mondani, hogy itt vagy!”

Sok Föld energia van itt – Gaia energia – a mai napon, több, mint általában. És hogy ennek mi az oka?

SHAUMBRA: Összekapcsolódnak velük?

ADAMUS: Rengeteg változás zajlik most a Földön. A Föld egy utat keres arra vonatkozóan, hogyan alkímizálja a régi, beragadt energiáit. És mi történik? Abban a pillanatban, ahogy a Föld Szelleme megérzi, hogy van egy csoportnyi ember, akik tényleg értik, hogy mi is zajlik, és nem félnek ezektől a dolgoktól, mert megértik, hogy ez egy kegyelemben történő elengedés, akkor ez az energia idevonzódik, és ma itt van. Tehát a Föld energiáit is érezhetitek közöttünk.

Tóbiás sokszor mesélt már erről nektek. Hajlamosak vagytok azt gondolni, hogy ez a sajátotok. „Mi lehet ma velem a baj? Mik ezek a fájdalmak? Hogyan érezhetem azt, hogy egy pillanat alatt felfúvódtam vagy szélgörcs gyötör? Miért érzem azt, hogy a legszívesebben sikítanék?” Nos azért, mert ez nem a tiéd – mindössze magadhoz vonzod mindezeket az energiákat.

Érezzetek ebbe most bele egy pillanatra: hadd fókuszáljak veletek! Itt van velünk egy speciális kis csoportnyi létező. Nem fizikaiak, de az energiájuk itt van...(szünet)...látjátok, amikor kiterjesztitek a tudatosságotokat, felismeritek, hogy létezik egy csoport, akik tanulókból, vagy ha úgy tetszik „Újszülöttekből” áll, és az Új Földről látogatnak el ide. Ők most készülnek fizikai testet ölteni. Ez sokszor történik veletek. Ezek az Újak, hajlamosak ott lófrálni körülöttetek egy ideig. Néha hozzátok lettek rendelve. De van, hogy egyszerűen csak vonzódnak hozzátok, és követnek téged, bármerre is mész. Árnyékként kísérek. Látni akarják milyen is embernek lenni. Együtt akarnak étkezni veled, mivel korábban még soha nem ettek ételt. Ott akarnak lenni veled, amikor nevetesz.

Az angyalok igazából nem tudják, hogyan kell nevetni. Hallottatok már valaha is angyali humoristáról? (nevetés) Rajtam kívül, természetesen nincs egy se. Ezek az Új angyalok, kiváltképpen azok, akik még soha nem jártak itt, teljesen el vannak bűvölve az emberi tapasztalástól. És kifejezetten el vannak bűvölve...szóval a régi energiás dolgoktól nincsenek annyira elbűvölve. Viszont elkápráztatják őket az új változások, az alkímia, az energia transzmutációja, az, hogy elkezdted megismerni és megszeretni magad. Tehát itt lófrálnak.

Néha azt hiszed, hogy ez te vagy. Azt kérdezed, hogy „Miért vagyok ma annyira buta, tudatlan? Hogy lehet az, hogy nem érzem, hogy kellene kezelnem ezt a helyzetet?” – mert az ő energiájukat érzed. Érzed magad körül a jelenlétüket. Időnként teljesen magukkal ragadnak és elkápráztatnak mindazok a dolgok, amik történnek, és az érzéseid; ezek az Újak, akik árnyékként kísérek.

Tehát tudatosság. Tudatosság. Tudatosság. Egyszerre, egy időben több ezer szinten is képes vagy működni. Némelyik nem olyan fontos, illetve nem élvez elsőbbséget. Mások viszont nagyon is

fontosak és jelentősek. A természet, Gaia energiájával való munka szinte folyamatos elsőbbséget élvez mostanság. Az időjárási minták, a földrengések, a globális havazás, mindezek a dolgok – ezek mind a részét képezik Gaia gyönyörűsége folyamatának – és ti ezt érzitek.

Tehát amikor tudatosan lélegzel, amiről tudom, hogy ezt folyamatosan teszitek (némi nevetés, ahogy Adamus a szemeit forgatja) Aandrah, kérlek ne mondj most neveteket, de... Szóval amikor tudatosan lélegzel, akkor ezt a lehetőséget arra is használd fel, hogy tudatosan éber légy. Hogy tudatosan éber légy arra, hogy Eesa Lindája most mereven néz engem. Legyél tudatosan éber arra, hogy egyszerre sok szinten működsz, és ez te vagy, ugyanakkor más energiákba is beleérezel.

Ez nem – hogy is mondjam csak – ez nagyon is praktikus. Ez nem olyan álom-állapotszerű dolog. Nem ezoterikus. Lényegében ez az, amikor nagyon is gyakorlatiassá válsz, és ez nagyon is jól fog téged szolgálni.

Egy apró példa: új ruhát kell venned egy esemény kapcsán, és egy részed talán fél ettől. Fel tudod fogni, hogy már előre kiküldöd magad, hogy vásárold meg az új ruhát? Namost, ha ennek egyszer a tudatára ébredsz, akkor összekapcsolódsz azzal a részeddel, aki tudja, hogyan öltözzön elegánsan és a helyzetnek megfelelően. Igen, már előre megveszed a következő havi öltözetet. Igen. És most már ennek elkezdés a tudatára ébredni. Most elkezdéd behozni az energiát, és kiszállsz a fejedből, és akkor ez elkezd megtörténni. És ekkor már könnyedén eljut hozzád. Nem kell rettegned a vásárlás élményétől. Elmész vásárolni, és pontosan azt fogod találni, amit akarsz, vagy az fog hozzád eljönni.

Egy apró kis példa. El tudjátok képzelni, hogy ezt mindenre lehet alkalmazni – az ételre, a kapcsolatokra, a következő nagyszerű vállalkozásodra? Ahelyett, hogy küzdenél vele itt fent a fejedben – ó, már az én fejem is belefájdul abba a rengeteg sok küzdelmetekbe, még az enyém is, nem csak a tiétek – de most már ezt engedjétek el! Tudatára ébredsz erre a másik részedre. Arra Alain, amelyik már most dolgozik a projekten, amit kifejlesztett, vagy belenéz annak gyönyörűsége energiájába. És arra a részedre is, aki nem aggódik az anyagi megtérülés miatt, a források miatt és mindezek miatt a hétköznapi emberi szükségletek miatt. Ez egyszerűen csak kint van a nagyszerű teremtésben. Ott van. Lényegében közelebb van, mint gondolnád. Ott van. Ez te vagy. Nem én teszem ezt, hanem te magad, és ez ott van.

Minden egyes lélegzetnél, minden egyes korty víznél, minden egyes ásításnál, minden köhögéskor emlékezz a tudatosságra!

Namost, ez a jó hír! Tudatába kerülsz a multidimenzionális Életnek. Tudatára ébredsz annak a tengernyi csiszolatú gyémántnak, Aki Vagy.

A rossz hír pedig – na olyan nincs! De, amikor elkezd kiterjedni a tudatosságod, akkor eleinte lesz egy részed, aki egy kissé fáradtnak, kissé túlterheltnek érzi majd magát, mivel az agy képtelen kezelni a tudatosságot. Fel tudod fogni, hogy az agyad...nem akarok folyton rosszakat mondani az agyról, de ma alkimizálni fogjuk az agyokat, ha nem bánjátok! Ma transzmutálni fogjuk! Ma. (a közönség tapsol)

Az agy nem a tudatosság edénye. De nem ám! Hanem a memória, a felidézés edénye. Pedig az igazi tudatosság egyáltalán nem az emlékezésről szól. Az a pillanatban következik be, és egy érzés jár vele. Szenvedéllyel áramoltatja magát, és egyre inkább tudatára ébred saját magának.

Az agy felidéz. A tudat pedig tudatos, éber.

Tehát túllépünk az agyon. Meghaladjuk az egysíkú tudatosságot. Pillangók szálldosnak most a teremben, és nem viccelek! Itt vannak. Ezek a ti Pakuáitok, és itt köröznek.

Tudom, az egyik aggodalmatok az, hogy „De nem leszek kissé holdkóros ezen a biztonságos téren kívül?” – Nem, egyáltalán nem. Erről majd júniusban fogunk beszélni a mentális egészség tanfolyamomon. Látjátok, Caudre nem volt tudatos efelől. (Adamus kuncog) Szóval majd erről is szót fogunk ejteni.

A világ most álmodni akar. A világ ki akar szabadulni a saját börtönéből. Kétségbeesetten vágyik erre. Ugyanakkor meg vannak a maga kétségei. Az emberiség sokszor ki lett már használva, ezért egy kissé szkeptikus. Tehát, amennyiben elkezdesz beszélni a pillangókról, amik mind ott repkedtek ma körülötted, és arról, hogy egy pillangó ül a válladon, miközben velük beszélsz, és hogy egy hatalmas puma áll közvetlenül a hátuk mögött, nos, akkor eleinte igencsak elgondolkoznak majd az állapotod felől. De nem igazából.

Hosszútávon az emberiség most az álmaira kíváncsi. Olyan nagyon meg akarnak nyílni a tudatosságra! Tudni akarják, hogy létezik valami ezen túl is! Tudni akarják, hogy mindennek oka van. Tudni akarják... éreztetek csak bele ebbe velem most! Itt van ez az ősrégi réteg hiedelem Istenről. Szerintem a vita tárgya az – ha bele tudsz most érezni ebbe egy pillanat erejéig – hogy az emberek nem akarnak már ebben az Istenben hinni, ugyanakkor pedig félnek. Be vannak programozva. Azt mondták nekik, hogy amennyiben nem hisznek ebben az Istenben, akkor jön a gonosz, és a markába kaparintja őket – és ez pedig helyhez köti őket. Én ezt hipnózisnak hívom. Ez az, amikor belefagysz, beledermesz egy hitrendszerbe.

Ez egy holtpont – energia holtpont. Pedig valami a mélyből szólítja őket – a lelkük – és azt mondja, hogy lennie kell valami másnak is. Az lehetetlen, hogy így van, ahogy gyerekkorukban megtanították nekik. Az nem lehet, hogy minden úgy van, ahogy azt az egyházak hirdetik. Lennie kell valami másnak!

És ki fogja ezt megtanítani nekik? Ki fog segíteni megnyitni ezt bennük? Ki fog nekik segíteni abban, hogy felfedezzék, hogy ne egy csoport által kitalált Istenben higgyenek, hanem fedezzék fel a belső Istent, aki abszolút egyedülálló és személyes minden egyes létező esetében? Hát ti. Ki fog nekik segíteni abban, hogy megértsék, hogy képesek repülni? Milyen sokszor álmodtatok már a repüléstől?

SHAUMBRA: Sokszor.

ADAMUS: Abszolút. Mert olyankor repültök is.

Az nem csak egy álom. Vannak olyan részeid, akik most is szárnyalnak. Erre most azt mondod: - „De ez nem lehetséges, hiszen én most itt ülök fizikai testben.” – Ez egy illúzió – hogy te be vagy zárva ebbe a fizikai testbe. Azt mondod, hogy „De a testemnek ehhez fel kellene szállnia, és mindenkinek el kellene képednie azon, ahogy látja, amint keresztülrepülök a termen!” – Tényleg? Tényleg? De mit szólsz ahhoz, ha azt mondom, hogy te most is éppen repülsz, lebegsz? Mert egy részed éppen ezt teszi.

Na igen, tudom, hogy itt és most azonnal ki akartok levitálni a széketekből. Meg fog ez történni? Számít ez? Számít ez? A válasz az, hogy igen, képes leszel erre, de ne erre fókuszálj! Ne hagyj, hogy ez félrevezessen! Igen, most azon a ponton vagyunk, amikor a teljes, abszolút integráció bekövetkezik. Ahol az X és az Y találkozik, keresztezi egymást, és a minden pontjává lesz. Amikor is az, ami a más birodalmakban és dimenziókban történik, elkezd itt is megtörténni. De egyelőre csak kezdj el tudatában lenni annak, hogy mi az, ami ott kint történik.

A múlt elengedése

Két pont: Elengedés. Elengedés.

Az egyik nap az egyik Shaumbra azt kérdezte tőlem – nem ti, akik most itt vagytok – hanem egy Shaumbra azt mondta nekem, hogy „Adamus, én olyan frusztrált vagyok.” – De az igazság az, hogy nem egészen ezeket a szavakat használta. Nagyon tömören fejezte ki magát, amit most nem fogok itt elismételni. „Adamus, hogyan léphetnék túl a dolgokon? Hogy lépjek túl rajtuk? Hogyan lépjek túl a karmámon? Hogyan haladjam meg ezeket a dolgokat? Mindig, amikor azt hiszem, hogy túllépek rajtuk – máris visszatérnek. Megint megjelennek. Hogyan lépjek túl a karmán?”

Á, a válasz egyszerű: Az nem te vagy. Nem te vagy. Látjátok, még mindig él az a hiedelem az emberek körében, akár hisznek a karmában, akár nem, hogy hisznek a múltjukban. Akár az elmúlt életeikben, akár a múltjukban, és a sajátjuknak tekintik azt. És azt hiszik, hogy ez az ő keresztjük, az ő terhük, amit cipelniük kell – vagy nevezétek ezt bárhogy – a karmájuknak, a kondicionáltságuknak – amit mindenhova magukkal vonszolnak. Aztán meg csodálkoznak, hogy az élet miért lesz kissé kemény, hogy a lehetőségek miért nem nyílnak meg előttük, és miért van az, hogy minden átkozott napon ugyanazon az úton találják magukat. Ugyanazon az úton.

Annak ellenére, hogy azt hiszik, hogy előre haladnak, a valóság az, hogy ha megnéznék az utat, láthatnák, hogy ez mai pontosan ugyanaz az út, mint a tegnapi, és holnap is ugyanez lesz – *egészen addig, amíg azt nem mondom, hogy* „Ez nem én vagyok. Ez nem az enyém.” – Nem vagy azonos az elmúlt életeiddel, ha hiszed, ha nem. Én lényegében – magamat, Adamust értem ezalatt – már rettentően belefáradtam ebbe az egész elmúlt életek dologba. Nincsenek elmúlt életek. Nem volt reinkarnáció. Na, ehhez mit szóltok? Sőt, bizonyos értelemben még a tegnap sem létezett – és ez nagyon is valóságos. Ez annyira régi, és ez nem te vagy.

De miért is van az Aandrah, hogy a legtöbb ember ragaszkodni akar a tegnaphoz, és a múltjához, továbbá ahhoz a 18.000 másik létidőhöz, amivel rendelkezett, és a szenvedésekkel teli életekhez, meg azokhoz az életekhez, ahol elégették és megkínózták őket –miért akarnak mindehhez ragaszkodni? Csak kettőnk között szólva, beszélj a mikrofonba!

AANDRAH: Ja, meg még egy pár ezer ember között. Részben azért, hogy bebizonyítsák a létezésüket. „Ha nincs tegnap, akkor nem is létezem.”

ADAMUS: Igen! A tied az összes csoki! Az egész! (a közönség tapsol, miközben Adamus lerakja Norma ölébe a csokikat) A következő hónapban több díjra lesz szükségünk! Imádom ezt az iskolát! Á, köszönöm.

Igen, részben azért, mert a tegnapi nélkül megjelenik annak a félelme, hogy nem létezel. Ezért aztán továbbra is belekapaszkodsz a tegnapiakba – és itt most nem feltétlenül hozzátok beszélek, hanem általánosságban az emberekről – az emberek kétségbeesetten kapaszkodnak a tegnapiakba. És amikor elfelejtik a tegnapiakat, mivel lényegében nem... hogy állunk az idővel? Sok mondanivalóm van még.

LINDA: Nem számít.

ADAMUS: Oké. (a közönség nevet és tapsol)

Szóval ragaszkodnak a tegnapiakhoz, és amikor nem bírnak el ezekkel a tegnapiakkal, akkor kilépnek a testükből, és bemennek az ürességbe, majd eljárnak tanácsadásokra, hogy emlékezzenek a tegnapiakra, és ezáltal emlékeztessék magukat arra, hogy tényleg léteznek. Majd a tanácsadó kis gyógyszer drogokkal látja el őket, amitől elfelejtik a tegnapiakat. És most már tényleg jó mélyen benne vannak a lekvárban. Most már a semmiben sem lehetnek, és tudjátok mennyire frusztráló az, amikor ki akarsz kerülni ebből az egészből, és ez nem megy? Ugyanakkor itt sem vagy? Akkor hol vagy? A pokolban. Ezen a ponton a pokolban vagy – és ezeket az embereket nagyon nehéz visszahozni.

Azért mondom ezt el most nektek – mert ti ezt nagyon is ismeritek. Már ismeritek milyen is ez. Megtapasztaltátok magatok is. Játszottatok ezzel, és most itt vagytok, megvilágosodott emberekként, akik az Új Föld tanítói vagytok, ami egyben ez a régi Föld is lehet. Egy másik Shoudban majd fogok erről beszélni.

„Akkor hogyan engedted mindezt el?” – kérdezte ez a Shaumbra. „Hogy engedted el?” – És én erre azt feleltem, hogy úgy, hogy többé nem hiszel abban, aki voltál! Nem hiszel többé a karmádban. Nem hiszel többé a tegnapiakban. Na most, még mindig... Edith, ha azt gondold, hogy egy kicsikét felbosszantottalak, akkor ez a Shaumbra, akiről most szólok, hát ő még most is rettenetesen bosszús rám. Még most is nagyon haragszik rám, és ma néz minket, és azt gondolja, hogy én valamiféle... (valaki beszél: ördögi gonoszság), én nem ezt a szót mondtam, de talán lehetséges: Azt gondolja, hogy megpróbálom rászédni, becsapni őt. Most nézi ezt a webes közvetítést, és azt figyeli, hogy miféle kis trükköket vetek itt be. Mivel ez a csodálatos létező elképzelni sem tudja azt, hogy elengedje a múltját, mivel, nos, sokat fektetett bele. Több, mint 1800 életet fektetett bele. A Földrejövetel előtt is már eonnyi időket fektetett ebbe bele. És bizony szkanderezünk. Úgy érzi, hogyha mindazt elengedi, amit csak tett, hogy felfedezze a „Ki Vagyok Én? – kérdésre a választ, akkor ő megszűnik, a semmibe vész, felrobban, szertefoszlik, eltűnik, visszatér az indulási helyre, visszatér a kezdetekhez. De nem tudsz visszamenni a kezdetekhez!

Ha elengeded a tegnapiaidat, akkor azzal elengeded az illúziókat! Elengeded a csapdába esett és beragadt energiát! Nem a tapasztalást, nem az érzést engedted el. Nem a szenvedélyt és a bölcsességet engedted el. Hanem a nézőpontot. Azt a nézőpontot, amiről azt hiszed, hogy megtetted azt nyolcéves korodban, amikor történt valami incidens. Ez egy nézőpont volt. Ha teljesen tudatos lettél volna úgy, mint ma, akkor felismerted volna, hogy valójában rengeteg más dolog zajlott ott.

Tehát amikor elengeded az elmúlt életeteket, a hiedelmeket, és minden mást is, akkor igazából nem az egyéniségedet engedted el. Hogyan is engedhetnél el valami olyat, ami a tiéd? Hogyan is engedhetnél el egy lelket, aki telis-teli van tapasztalással és szenvedéllyel? A nézőpontot engedted el. Azt, ahogy eddig tekintettél erre. Elengeded a beragadt energiát. És olyankor mi történik?

Mi történik akkor, amikor a Föld egy földrengés vagy egy vulkánkitörés következtében elengedést hajt végre? Mi történik azzal az energiával? (Adamus füttyent egyet) Nem maradt egy árva díjam sem, szóval, szerintem nem is kapok válaszokat. Nos,

KATHLEEN: Átalakul.

ADAMUS: Átalakul. Átvált. Megváltozik. Köszönöm. Mondtam neked már az elején, hogy mennyire briliáns vagy, és most tessék. Hagyod, hogy ez a felszínre emelkedjen. Ó hogy milyen régóta lenyomtak már mások. Hát nem felszabadító érzés?

KATHLEEN: Igen.

ADAMUS: Igen, abszolút az. (a közönség tapsol)

Szóval a Föld reng, a Föld változik, a Föld tüzet okád, meg havazik – meg ehhez hasonló dolgok történnek. De, ami történik az az, hogy az energia transzmutálódik. Visszatér... (Adamus nevet, ahogy Linda előhoz egy tál csokoládé díjat)

LINDA: Kívánságod számomra parancs.

ADAMUS: (nevetve): Köszönöm kedvesem! Látjátok? Kérnetek sem kell, ez egyszerűen csak eljön hozzátok. Egyszerűen eljön hozzátok!

Tehát az energia átalakul. Visszatér – mondjuk azt – egy medencébe vagy egy gyűjtőtartályba. Ez lehet a te egyéni tartályod, vagy lehet egy közösségé, egy országé, vagy lehet egy globális gyűjtőtartály –de a lényeg az, hogy az energia visszatér oda. Másként tér vissza, mint ahogy először kijött onnan. Nem feltétlenül lesz hatalmasabb vagy nagyobb. Mindössze bölcsőbb lesz.

Amennyiben egy személy hívja azt vissza – tegyük fel, hogy elengeded az energiádat, a régi tudatodat – akkor az visszatér a lelked gyűjtőmedencéjébe – de már nem régi energiaként tér vissza az ismételt szolgálatodra. Hanem rendelkezik a bölcsesség összetevőjével. Rendelkezik a kegyelem komponensével, amennyiben tudatában vagy ennek. Mert ha nem, akkor továbbra is csak ugyanúgy fogod használni, ahogy eddig is használtad az energiát, az eddigi korlátaiddal együtt. Ugyanakkor, amennyiben tudatában vagy annak, hogy megtörtént egy elengedés, amikor elengeded az összes elmúlt életedet, amikor elengeded azt, aki tegnap voltál, és ennek ma tudatában vagy, akkor most már belenyúlhatsz abba a fantasztikus új összetevőbe, ami hozzá lett adva – ami a bölcsesség, a szeretet, a könnyedség – vagy legyen az bármilyen összetevő, amit csak akarsz.

És amikor behívod ezt az energiát a szolgálatodra... (Adamus filctollat keres, amivel rajzolhat a táblára)

LINDA: Nincs mivel írnod? Jaj, Istenem! (nevetés: Linda elindul filctollat keresni)

ADAMUS: Ez egy összeesküvés. Tudom, hogy ez cselszövés. „Adamus túl sokat rajzol a táblára. Úgy tesz, mintha professzor lenne. Dugjuk el a filctollakat!” Szegény én. (kuncog)

Tehát amikor visszahívod azt az energiát, akkor az bejön a szolgálatodra. Ugyanakkor pedig valami briliáns... nem is kell nekem filctoll, hiszen vannak labdáim. (némi nevetés, ahogy Adamus előhoz két piros labdát.) Szóval valami briliáns is bejön ezzel együtt. Az Új Energia. Az Új Energia.

Ezeket a piros labdákat használom az Új Energia szimbólumaként. Ez most csatlakozik a Régi Energiához, és együtt gördülnek be. De te csak akkor leszel képes ezt használni, ha tudatában vagy ennek.

A tudatosság nem azt jelenti, hogy gondolkozol rajta. A tudatosság azt jelenti, hogy érzed azt. Érzékeled azt. És akkor az életre kel. Akkor munkába áll a számodra.

Tehát a világ jelenleg egy elengedésen megy keresztül. Láthatjátok ezt a földrengésekben, a szokatlan időjárásban – ezek a nyilvánvaló dolgok. Sok más dolog is zajlik ezen túlmenően. Ezeknek is a tudatába kerülhetsz, ha beléjük tapintasz. Ez nem csak magát a fizikai Földet változtatja meg. Hanem a mágnesen hálókat is. A tengelyt is, amit majd követ egy földrengés, és akkor aztán tényleg a helyére billen majd. Azoknak szólok most, akik jártasok vagytok az asztrológiában – álljatok csak meg egy pillanatra! És vessetek csak erre egy másik pillantást! Ez megváltoztatja az asztrológia egész illúzióját! Az asztrológia egy csodálatos dolog. Én magam is nagy gyakorlója voltam néhány életemben. De, amit akkor tudtam, az mára már nem érvényes. Gondoljátok-újra vagy inkább érezzétek-újra az asztrológiát!

Oly sok minden zajlik most a világban, vegyetek egy mély lélegzetet és legyetek ezeknek tudatában!

Oly sok minden zajlik most bennetek!

(szünet)

Tapasztalás

Az elmúlt alkalommal elmondtam, hogy ez egy igen különleges időszak. Azt mondtam, hogy kiléptek az elméletből, és beléptek a tapasztalásba. Egy páran jajgattatok és sóhajtoztatok. A tapasztalás annyit tesz, hogy megéled azt. A tapasztalás felcserélhetetlen, pótolhatatlan! Rá fogtok eszmélni, hogy pusztán gondolkodni a dolgok felől meglehetősen terhes és unalmas volt. Szóval belementek a tapasztalásba. És azt is mondtam, hogy a legtöbbeteknek lesz egy tapasztalása, élménye ebben az elmúlt hónapban, és hogy ez a tapasztalás meg fogja nyitni egy új részedet. Ez az élmény a sok-sok vezeték egyikét meg fogja nyitni az Új Energia behozatala számára, annak potenciáljának a Most Pillanatába történő integrációja számára.

Tehát akkor most Linda a mikrofonnal a kezében bemegy a hallgatóság közé, és megkérdezi Markot, hogy mit is tapasztalt? Tudad, hogy téged foglak kérdezni.

MARK: Persze, hogy tudtam. Oly sok mindent tapasztaltam.

ADAMUS: Pontosan. Természetesen, hiszen ott voltál velünk a Lélek Hangja Egyitomi úton – amit csak azért mondok el, hogy ezt mindenki értse.

MARK: Igen.

ADAMUS: És először is, ez egy tapasztalás, egy élmény volt?

MARK: Határozottan igen.

ADAMUS: Betartottam-e az ígéreteket az elmúlt Shoudról, amikor is azt mondtam, hogy egy tapasztalásban lesz részed? Nem, nem tettem. Te tetted. Te tetted. Tehát mit tapasztaltál?

MARK: Olyan sok mindent...mire gondolsz pontosan?

LINDA: Ó, egy kérdés a kérdésre.

ADAMUS: Ha el akarnád mondani a Shaumbrának, hogy mit tapasztaltál személyes, spirituális szinten, lélek szinten, akkor mit mondanál?

(szünet, miközben Mark a szavakat keresgéli)

Már majdnem meg van. Már majdnem ki is mondom, de közben azon tűnődök, hogy most akkor azt fogom mondani, hogy tévedsz, mert valószínűleg így is lesz. Ez minden bizonnyal így lesz. Ezt fogom mondani neked – mert ezt nem lehet szavakkal megfogalmazni. Szinte meghatározhatatlan, és nem is akarod ezt szavakba önteni, mert abban a pillanatban, ahogy ezt megteszed, ez el is torzítja azt. Szinte kitekeri és eltorzítja azt, vagy legalábbis lekoriátozza. Nos, ez nem lesz így örökre, mivel ki fogsz fejleszteni egy lélek szintű ékesszólást, ahol is fogsz majd erről beszélni, de valójában sokkal inkább érzéseket fogsz kisugározni, mintsem szavakat.

Tehát ez leírhatatlan volt. Személyes volt. Ez volt...á, ez volt. Ez...

MARK: Határozottan.

ADAMUS: Igen, igen. Ez volt. Szóval Linda, te válassz! Én becsukom a szemem. Bárkit választhatsz.

LINDA: És mi a kérdés?

ADAMUS: Ugyanaz, mint az előbb – mit tapasztaltál ebben az elmúlt hónapban?

LINDA: Oh, rendben. (Nevetés, ahogy Linda Deb-hez viszi a mikrofont)

ADAMUS: Tudod ez vicces, mert a saját választásom is ez lett volna. Deb, miket tapasztaltál az elmúlt hónapban? És feltételezem, hogy most rendben vagyunk mi ketten?

DEB: Igen, rendben vagyunk.

ADAMUS: Oké. Beszélnelek később Edittel, és elmondanád neki, hogy tényleg jó dolog, ha haragszik rám?

DEB: Ez megmozgatja az energiát.

ADAMUS: De meg ám. Megrázza, igen. Igen. És én ezt egyértelműen szeretetből teszem.

DEB: Természetesen.

ADAMUS: Tehát neked...de nem én fogom elmondani. Milyen tapasztalásaid voltak ebben a hónapban?

DEB: Ó, kérlek, jó lenne, ha te mondanád ezt el helyettem! (nevetés)

ADAMUS: Mindketten tudjuk, hogy meg fogom ezt tenni, miután te magad is megpróbálsz ezt meghatározni. Ó, hát én tudom...gyerünk!

DEB: Hát az előbb már el lett mondva, hogy ezt igazán nehéz szavakkal leírni.

ADAMUS: Igen.

DEB: Számomra azt hiszem, hogy ez ...rengeteg belső munka volt. Nem volt semmilyen külső energia.

ADAMUS: Nagy díj, nagy díj.

DEB: Ó, köszönöm.

ADAMUS: Egy tapasztalásnak nem kell drámainak lennie. Nem kell, hogy az arcodba vágjon! Egy tapasztalás általában nem kívülről érkezik. De ti eddig arra tekintettetek – kifelé.

Egy páran most rosszul érzitek magatokat, és azt mondjátok: -Nem volt semmilyen tapasztalásban részem ebben az elmúlt hónapban. – De igen, *volt*. (nevetés Adamus hangsúlya miatt.) Csak kifelé tekintettel. Ha pontosan ide néztél volna, akkor hatalmas tapasztalásban lehetett volna részed.

A tapasztalásoknak nem kell hangosnak és zajosnak lenniük. Nem kell kaotikusnak lenniük, telis-teli konfliktussal. A tapasztalásoknak nem kell sziruposnak vagy légből-kapottnak lenniük. Erre azt kérdezitek, hogy „De akkor honnan tudjam, hogy ez egy tapasztalás volt?” –Tudatosság. Nagy tudatosság. Ha folyton csak kifelé bámulsz az ablakon, akkor honnan is tudhatnád, hogy mi folyik idebent? Ha drámára számítasz, akkor honnan is tudhatnád, hogy mikor zajlott le benned egy gyönyörűséges váltás?

Nos, előbb vagy utóbb ez meg fog mutatkozni a hétköznapi életedben is – igen – és akkor meg majd eltűnődsz majd, hogy „Miért is van az, hogy a dolgok most mintha egy kicsit másképpen működnének, egy kicsivel jobban alakulnak. Vajon mi történhetett?” – Volt egy élményed. Volt egy élményed – mindegyikötöknek.

Amennyiben velünk voltatok Egyiptomban, akkor ez a tapasztalás nagyon is egyértelmű. Voltak külső tapasztalások, de igazából az az élmény, ami mindenkinél bekövetkezett, nagyon is személyes volt. Nagyon személyes. Ha most megkérdezném azokat, akik velünk tartottak ezen az úton, hogy mit tettek, mit láttak, és hogy milyen napokon tettek meg bizonyos dolgokat – fogalmuk se lenne az egésztől, mivel egy nagyon mély személyes tapasztaláson mentek át. A tapasztalásnak

nem kell katartikusnak lennie. Nem kell, hogy könnyekre fakasszon. A tapasztalás lehet csak egy tapasztalás.

Most azt kérdezed, hogy „De akkor hogyan határozzam meg? A tapasztalás nem valami olyan, ami nagyon is kézzelfogható és meghatározható? – Nem, nem. Vegyétek le ezeket a szemellenzőket!

A tapasztalás végsősoron az, hogy megengeded magadnak, hogy élj, hogy itt legyél, hogy tudatos legyél. A múltkori találkozóink óta mindannyiútoknak volt egy olyan élménye, ami megváltoztatta az életeteket egy olyan módon, amire már nagyon, de nagyon régóra nem akadt példa.

Az lehet, hogy néhányatok számára beletelik még egy kis időbe, mire tényleg felismeritek azt, ami történt. De megtörtént. Hogy honnan tudhatod? Honnan tudhatod, hogy ezt nem csak én állítom? Tudatosság. Tudatosság. Belül érezni.

Még több tapasztalásban is részetek lesz – talán nem az lesz, mint amire számítanál, vagy amire gondolsz, vagy talán pont az lesz, amire gondolsz – mert mi Shaumbraként ezen a bámulatos hajón utazunk egyénileg és csoportosan is, és a tapasztalásba megyünk bele.

Akkor a mostani és a következő összeövetelünk között arra fogod kérni magad, hogy dolgozz ezzel, dolgozz ezzel az élménnyel, dolgozz az Új Energiával, alkalmazd ezt, és kezdjél vele valamit! Ez lehet egy nagyszerű teremtés. Ez lehet bármi, csak játssz vele, pontosan úgy, ahogy a labdával játszanál. Kezdj el hozzászokni! Kezdj el összekapcsolódni vele!

Az Új Energia megtapasztalása

Emlékezték, a múlt hónapban azt mondtam nektek, hogy éreztek valamit magatok körül. Éreztek valamit, ami ott mászik körülöttetek, és megpróbál bejutni az agyatokba, a testetekbe, vagy bárhová – és hogy ez nem egy földönkívüli szonda. Az idegenek valójában nem ennyire okosak. Valamelyik nap, amikor majd lesz egy kis plusz időnk, akkor elmegyünk, és látogatást teszünk egy földönkívüli anyahajón, és akkor majd megmutatom nektek, hogy is néznek ki valójában. És egy nagyszerű tapasztalásban lesz részünk.

De addig is, ebben az Új Energiában, ami te vagy, és nem egy jövőbeli potenciál, hanem önmagad tágabb tudata, eljön látogatóba. Az Új Energia, a valódi Új Energia kiterjedéssel bír – és most lejön vagy feljön ebbe a valóságba. Eljön, hogy játsszon veled. Hogy kipróbáljon téged. Látni akarja, hogy milyen fából faragtak téged. Ahogy ezt már a múlt hónapban is említettem – tudni akarja, hogy mi az, ami nevetést csal az arcodra, és mi az, ami sírásra fakaszt. És mik azok a dolgok, amik különféle érzéseket ébresztenek benned. Hogyan működik az agy? És vizsgálgat téged egy rendkívül szeretetteljes, nem erőszakos, nem behatoló, igen együttérző módon. És ez te vagy. Nem a nagy arany angyal, nem valami tőled különálló vagy elszigetelt. Ez lényegében te vagy. És most beérkezőben van.

És ebben a hónapban, a mostani és a következő összeövetelünk között, itt az ideje, hogy játssz vele! Először is a tudatára kell, hogy ébredj, de akkor kezdj el játszani vele! Hogy mit tegyél? Bármit. Menj és sétálj egy nagyot! Te, a Pakuád és a piros labda. Menj és sétálj egy nagyot! Fogd munkára! A legtöbben nem vizitek el munkába a spiritualitásotokat! Van, hogy nem vádollah

ezért, de most már eljött az ideje annak, hogy vidd magaddal munkába! Vagy amikor autót vezetsz, vidd magaddal! Beszélj hozzá hangosan, vagy ami még jobb, egy szót se szólj! Érezze bele!

Hogy elméleti síkon fogalmazzak, ez az az Éned, akire mindig is vágytál! Ez az az Éned, akitől mindig azt akartad, hogy szeressen téged, de az nem tudott szeretni téged, mert te magad nem akartad azt. Nem álltál rá készen. Nem szeretted magad annyira, hogy megengedted volna, hogy valami ennyire becses és értékes, mint az Igaz Éned bejöjjön. Távol tartottad magadtól, arra vártál, hogy jobb legyél, hogy túllépj a karmádon, hogy tökéletes legyél, arra vártál, hogy megtanulj helyesen meditálni, vagy tökéletesen imádkozni. Ő mindvégig be akart jönni, és most megteheti.

Elengeded a tegnapiakat. Ez nem azt jelenti, hogy feladod az egyéniségedet! Az egyéniséged te vagy. Az egyéniség a Vagyok, Aki Vagyok. Ez az egyéniség. Mi másra lenne még szükséged az Én Vagyok-on kívül? Semmire. Abszolút semmire.

Szélmalomharcok

Szóval –következő téma. Rendben, akkor mi is történt ebben az egész játékban? Erre sokszor utalok – azt látom, hogy szélmalomokkal harcoltok, szélmalomharcokat vívtok. Don Quijote. Tudjátok Don Quijote elhagyta a valóságot, ami alatt a korlátait értem. Valami mást, valami többet akart, tudta, hogy lennie kell ott kint valami másnak, és az örületbe kergette volna magát azzal, ha benne marad a normában. Ezért aztán kilépett ebből. De miközben kilépett a normákból, megalkotott egy-két bámulatos káprázatot, ami szerint mindenki vele akar harcolni. A fák, a szél – ők voltak a démonok. A szélmalomok pedig az óriások, a harcosok. Az éjszaka lett a démon. A csillagok is utána kémleltek, leskelődtek – hiszen ők voltak a más birodalmak szeméi. Ezért aztán gyakorta bonyolódott bele szélmalomharcokba.

A többiek ránéztek és azt mondták: - Ez egy örült. – Pedig valójában egyáltalán nem volt az. Kicsit sem volt örült. Azért csatázott, mert folyton azt tette, mert mindig is harcolt, örökké hadba szállt, még akkor is, ha csak egy szélmalommal, és még abban az esetben is, ha az nem is harcolt vele. És drága Shaumbra, ti magatok is megvívtatok jó pár szélmalomharcot, csatáztatok olyan dolgokkal, amikkel többre már nem kell csatáznatok, olyan harcokat vívtatok, amikkel többé már nem kell harcolnotok.

Don Quijote végül feladta a szélmalomokkal vívott harcát, visszatért a normákhoz, visszatért a régi valóságához. Nos, ti ezt nem tudjátok megtenni. Nem akartok visszamenni – talán így kellene fogalmaznom. Megpróbáltátok –de ez igen nehéz.

És ez egy helyzetbe hoz benneteket - egy egyedülállóan érdekes helyzetbe – azt kérditek, hogy „Nos, itt állok, kiléptem a normákból. Kiterjedtem. Most mihez kezdjek?” –Nos, legelőször is, mondj köszönetet magadnak azért, hogy kiléptél a dobozból. Amikor kiugrottál belőle, még mindig ott hadonászott a kard a kezében. Még mindig csatákat vívtál a démonokkal, és szinte majdnem mindennel.

Eljött az ideje annak, hogy felismerd, hogy ez mindössze egy szélmalom. És csak a levegő mozgatja. És hogy mindössze azért van éjszaka, mert lemegy a nap, és ez okozza a sötétséget, és a csillagok is mindössze a mennyekre emlékeztetnek téged, arra, hogy honnan érkeztél, de nem arra,

hogy merre tartasz. Itt az ideje, hogy letedd a kardokat és abbaahagyd a szélmalomharcokat, a démonokkal való csatáidat! Ezek valójában nem démonok.

Ez egy illúzió. Egy szokás. Egy megszokás, hogy kivont karddal kimenj a harctérre, hogy védj magad, hogy védelmezz! Ez egy Régi Energiás dinamika, amivel, egy bizonyos módon, elfoglaltad, lekötötted magad. A szélmalomharcok valóban lefoglalnak egy embert bizony jó hosszú időn keresztül, és amikor sikerül egyet legyőzni, akkor megy és talál magának egy másikat. Ha nem szélalmot, akkor egy hegyet. Ha nem egy hegyet, akkor egy folyót.

Fejezzétek be a szélalmokkal vívott csatáitokat, és kezdjétek ezt már ma el! Rendben? Semmivel sem kell harcolnotok. Fel fogjátok egyáltalán, hogy mindezidáig mivel is harcoltatok?

SHAUMBRA: Magunkkal.

ADAMUS: Á! Ajándékot mindenkinek! (taps) Magatokkal. Abszolút! Magatokkal! Sokszor az történik, hogy kivetíted az energiádat más dolgokba, más emberekbe, de igazából ez te vagy. De nem poros, elavult és kissé unalmas ez már?

Használjuk fel akkor itt most ezt a tudatossági alkalmat, amikor is oly sok dolog zajlik – azt hiszitek, hogy csak engem néztek, pedig rengeteg minden zajlik most. Szóval ragadjuk meg ezt az alkalmat arra, amennyiben ezt választjátok – akkor hozzatok egy tudatos választást arra vonatkozóan, hogy befejezitek a szélmalomharcot, véget vettek a csatározásoknak. De még mielőtt ezt megteszitek, hadd figyelmeztesselek benneteket. Van egy hajlandóság – egy Régi Energiás hajlandóság arra, hogy azt mondjátok, hogy „De akkor mihez fogok kezdeni?” – Volt annak egy bizonyos dinamikája, hogy folyton csak szélmalomharcokat vívtatok, mert nos, ez volt a tisztességes és a becsületes. Pokolian tisztességes volt! Így mindenkinek elmondhattad, hogy el vagy foglalva a szélmalom harcaiddal! Hogy azzal vagy elfoglalva, hogy megváltoztasd a világot! Hogy azzal vagy rettenetesen elfoglalva, hogy megteremtsd az új spirituális dinamikát a Föld számára, és ennek érdekében Új Energiás Jedinek kell lenned! (nevetés)

És mi történik, amikor ezt feladod – Aandrah? A mikrofont kérném, és egy szál virágot is. Mi történik, amikor feladod ezt?

AANDRAH: Ó, hát ettől eláll a lélegzetem is. Elkezdesz nevetni, játszani, ünnepelni...

ADAMUS: Még egy szót.

AANDRAH: ...lélegezni és valóban Élni.

ADAMUS: Élni. Ez az a szó: élni. (taps) Tényleg elkezdtek élni. (átnyújt egy szál virágot) Azt hiszem ezeket eleve te hoztad, szóval... (nevetés) Látjátok? Amit kiadsz, az tér vissza hozzád.

Tehát igen – elkezdesz Élni. Egy részed el sem tudja képzelni, milyen lehet a becsületes védelmező nélkül élni. Egy részed el sem tudja képzelni, milyen lehet ok nélkül élni – de elmondom én nektek – és ott fogtok majd sírni később a vállaimra borulva, és azt mondjátok majd nekem: -Amikor elengedtem ezt, amikor abbaahagytam a szélmalomharcokat, és a minden egyébbe való harcot is, ami csak az utamba került, amikor mindezt elengedtem, akkor felismertem, hogy mi is a valódi

Élet. Rádöbbsentem, hogy mennyire korlátolt is voltam eddig, és hogy most mindezt szavakba sem tudom önteni. Ez túl van a szavakon.”

Namost a szélmalomharcokkal és a szőrös fenevadakkal megvívott csatáitok közben végig harcoltatok, végig kerestetek, vadásztatok, itt volt számotokra ez az egész okozat és cél illúzió, ugyanakkor pedig ez úgyszintén egy korlátot teremtett. És ezt most mind elengedhetjük! A küzdelmet... a küzdelmet. Elengedheted most már!

Attól persze a világ még a világ marad, és az ezentúl is nyomást fog rád gyakorolni, rendben? De, amikor ezt teszi, akkor nem kell érezned ezt a nyomást. Nem kell ennek ellenállnod. Nem kell visszavágnod! Nincs *semmi*, aminek vissza kellene vágnod! Magadba lélegzed, és felismered, hogy semmit sem tud elvenni tőled. Rájössz, hogy nem tud téged megtéveszteni, becsapni. És határozottan nem képes elvenni a lelkedet. Többé nem tud maga alá gyűrni, leigázni.

Nemrégiben, a hajón tartott összejevetelünkör beszéltem egy keveset a rabszolgaságról. Tettem egy állítást a Shaumbra előtt, ami néhányukat felbosszantotta, de pontosan ez is volt a célom. Azt mondtam, hogy csak egy Mester –*csak egy Mester*– az, aki képes a valódi, igaz szolgálatra. Mindenki más rabszolga. Mindenki más rabszolga.

Tehát drága Shaumbra – ti ezzel a rabszolga mentalitással bírtatok – hagyátok, hogy mások leigázzanak benneteket, ti magatok is elnyomtátok saját magatokat – és mégis, szerintetek hogyan is szolgálhattatok volna másokat rabszolgaként? Ez lehetetlen. Rabszolga vagy. Amikor ezen felülemelkedsz, amikor eljutsz erre a pontra, ahol jelenleg tartunk, akkor mindezt elengeded. Tudatára ébredsz annak, hogy te a Mester vagy. Nem erre törekszel, hanem az vagy. Tudatában vagy ennek, és többé nem keresged az ide vezető utat. És akkor valódi szolgálatot láthatsz el. És akkor majd beszélgethetünk a Föld tudatának a megváltoztatásáról. Minden más csupán Régi Energia.

LINDA: Nem számít, de 16.45 van.

ADAMUS: Tudom, és remekül szórakozok. De ha bárki el akar menni, nyugodtan tegye meg.

LINDA: Egy pár már elment.

ADAMUS: Igen, a többieket pedig majd én magam üldözöm ki az ajtón! Tehát drága Shaumbra, a következő dolog, ami újbóli meghatározást igényel.

A Tudat Test

Beszéltetek azokról az összetevőkről, amiből szerintetek álltok. (Adamus ír) Szellem – elme – javult a kézírásom? – és a test. Test, elme, szellem – a legtöbben így szoktátok meghatározni magatokat. Akkor ezt most hajítsuk ki! Ahelyett, hogy egyéni összetevők halmazaként tekintenének magatokra, amivel lényegében csak elkülönítitek ezeket egymástól – ideje ezeken túllépni.

Vegyünk egy mély lélegzetet, miközben ezt megtesszük!

Itt az ideje, hogy Tudat Testként tekints magadra. Ez többé nem test, elme és szellem; többé nem emberi és isteni; többé nem jó vagy rossz, fény vagy sötétség, fiú vagy lány. Te egy Tudat Test Vagy.

A testet úgy értem, mint egy hajót. Ez egy hajó – egy vitorlás. (Adamus egy vitorlást rajzol a „Tudat Test” szavak mögé. A test a szuverenitást jelenti. Ez a te sajátod. Te a Tudat Test vagy. A tudat tudatosságot jelent. A tudat éberséget jelent. Te a Tudat Test Vagy, és itt az ideje, hogy ezt használatba vedd! Itt az ideje, hogy elkezdj ennek tudatára ébredni!

Az elme – amennyiben ezt választod – beleolvad a Tudat Testbe. A fizikai biológia beleolvad a Tudat Testedbe. A Szellemed, ami mindig is valahol távol tartottál magadtól, a többi részedtől, a Szellemed is beleolvad a Tudat Testedbe. Bizonyos értelemben azt is mondhatnánk, hogy visszatérsz a kezdetekhez, oda, ahonnan valaha elindultál. De ez mégsem így van. Nem térsz vissza. Hanem fejlődsz, kiterjedsz – visszatérsz önmagad Mag részeihez – a tudathoz – de már nagyon kiterjedten.

Tudat Testként semmi másnak nem kell magad látnod, mint önmagadnak, a lelkednek, a szuverenitásodnak, a Tudat Testednek. A testnek nem kell fizikainak lennie. A test lehet nagyon is nem fizikai, multidimenzionális. Tudat Test.

Tehát ne használjuk többé ezeket a szavakat – többé ne testként, elmeként és szellemként határozd meg magad. Ez eddig jó volt. Egy kis tudatosságot adott neked arról, mennyire multidimenzionális vagy, de most már egy Tudat Test Vagy.

Tehát a jelenlegi és a következő összejövetelünk között szeretném, ha tudatára ébrednél annak, hogy ez mit is jelent valójában, szeretném, ha tudatában lennél az összes alkotórésznek, amik integrálásra kerültek, amik összekapcsolódtak egymással, és többé már nincsenek elkülönülve egymással. Nincs többé elkülönülés.

Valamikor nagyon régen, az emberiség és a saját evolúciód során minden a túlélésről szólt. Arról, hogy képes vagy-e lejönni ide a Földre, és fenntartani magad biológiában, túlélő módban. Amikor ezt már eléggé tökéletesítettétek, na akkor következett az evolúció következő szakasza – a vallások. A vallás – hiszen okot kellett szolgáltatnotok saját magatok számára a túlélésre. Ezért aztán odaadtátok magatoknak a vallást. Sok-sok istent adtatok magatoknak. Aztán ez az egész annyira összegabalyodott és összekuszálódott, hogy leegyszerűsítettétek ezt mindössze egy istenre. Egy Istenről beszéltek, de még mindig sokban hisztek.

Majd miután túljutottatok a vallásos szakaszotokon – akár ebben, akár más létidőkben – amikor belefáradtatok az egyházakba, akkor indult a spirituális szakasz – a New Age, a spirituális keresés, a metafizika. Ez lehetővé tette számotokra, hogy túllépjétek azon, hogy isten valahol a mennyekben, egy távoli helyen székel, de attól még mindig egy elkülönült istennel bírtatok. Valamiképpen tudtátok, hogy ez ti magatok vagytok, és hogy neked van egy szellemed, és hogy más dolgok is vannak, és ezt egyszerűen spiritualitásnak neveztétek el. Akkor ezt most határozzuk meg újra! Határozzuk meg újra Istent! Egészen addig, amíg nem teszünk semmi mást, határozzuk meg újra Istent!

Tudatosság. *Tudatosság.*

Akkor tehát lépünk túl az olyan szavakon is, mint maga „vallás”, hiszen ez nyilvánvalóan nem vagy. Lépünk túl a „spirituális”, a „New Age”, sőt még az „Új Energia” megfogalmazásokon is! Ez a tudatosságról szól. Ti tudatossági létezők vagytok.

Namost akkor – és mennyire akartok tudatosak lenni? Drága Shaumbra – ez itt a kérdés! Mennyire tudatos?

Most azt felelitek, hogy „Ó, hát nagyon” – de a túllépés időszakában, amikor is kilépsz a régi megszokásokból, a komfortból, a dolgok meg fognak változni –ha nem vettétek volna még észre. Ugyanakkor a változásnak nem kell nehéznek lennie. Nem kell fárasztónak lennie. A változás lehet a létező legfelszabadítóbb dolog, ami csak megtörténhet veled. Ne féljete a változástól! Ne féljete attól, hogy felfedezétek a saját Tudat Testeteket!

(Lindához szólva) Tudom, már csak pillanataim vannak hátra.

LINDA: Nem, nem.

ADAMUS: De, tudom. Ugyanis van egy másik találkozási pontom. Tehát csak pillanataim vannak hátra. (nevetés) De ennek semmi köze sincs hozzátok!

Arra szeretnék kérni titeket, hogy tegyétek ezt meg! Nem volt a mai napirenden rajta, hogy erről beszéljek veletek, de szeretném, ha megtennétek!

A Tudat Tested kiterjesztése

Tehát most itt vagy, létezel, és tudatában vagy annak, hogy most itt vagy, és elkezded a tudatára ébredni annak, hogy sok más dolog is zajlik itt. Oké. Kivetítheted az energiádat más dolgokba. Rendben, szóval kivetítheted az energiádat egy kutyába vagy egy macskába. De min keresztül?

SHAUMBRA: A tudatosságodon keresztül.

ADAMUS: A Tudat Testeddel a Pakuáddal együttműködve.

Szeretnék azt tenni, amit én imádok? Imádok belemenni egy kutyába. Nem veszem át az uralmat a lelke felett, és nem próbálom szabályozni, kontrollálni a kutyát. Mindössze bemegyek, és kidolgozunk egy kis együttműködést a kutyával. Tudod, azt mondom, hogy: - Akkor most bejövök, és szeretnék egy kis időt eltölteni úgy, hogy itt lehessen veled” – és a kutya vagy a macska egy bizonyos szinten ebbe beleegyezik, vagy ha nem, akkor keresek egy másikat, aki megteszi. Ez lehetővé teszi számomra, hogy teljességgel itt legyek ebben a fizikai valóságban egy rövid időszak erejéig. Ti is megtehetitek ugyanezt.

Nos, ez nem jelenti azt, hogy kutyává vagy macskává fogsz változni. Hanem azt jelenti, hogy kiterjeszted a Tudat Testedet egy másik Tudat Testbe. Ez azt jelenti, hogy képes leszel érezni magad egy kutyán belül a bolygó másik felén, vagy egy macskában, vagy bármi másban – egyelőre tartsd magad távol az emberektől. Később majd ebbe is belemegyünk, de most egy madárba – vagy bármi egyébbe vetítsd bele magad.

Meg fogod érteni ezt a kapcsolódást a Paukád által– aki mindig változik – hogy ez hogyan kapcsolódik össze most a külső energiákkal. Ezáltal megfigyelő lehetsz, például a tudatába kerülhetsz annak, hogy mi zajlik éppen most Norvégiában egy bizonyos városban, egy bizonyos épületben vagy közösségben – mondjuk egy madár által. Kiterjesztheted a Tudat Testedet, és már ott is teremhetsz. Tényleg. Komolyan.

Nos, mivel oly sok időt töltöttetek azzal, hogy visszagyertek a testetekbe, lélegeztek, és megértétek a Most Pillanatát – ezért nem fogtok kiugrani a testetekből. Nem fogjátok elhagyni a testeteket. Hanem most kiterjesztitek a Tudat Testeteket, és együttműködhettek más Tudat Testekkel.

Madarak, macskák, kutyák és a többi állat – ők nem lélekkel bíró létezők – egy nagyon kevés kivételtől eltekintve. Nem lélekkel bíró létezők, ezért aztán nem is veszed át a hatalmat a lelkük felett, és nem is fogsz örökre ott maradni. Rá fogsz jönni, hogy egy kis idő után ki akarsz onnan majd jönni. Általában soha nem töltök el így három napnál többet – amennyiben együtt élekosztozom egy állattal vagy egy emberrel.

Tehát még egy dolog a következő hónapig. Még egy dolog, és befejezzük. Nem, továbbra is folytatjuk, de a megbeszélésemet befejezem.

A hívás

Nagyon lényeges pont, ez az, ahol ezt az egészet egybehozzuk arra az esetre, ha azt kérdeznék: „-Miről is beszélt ma Adamus?” – Van most egy hívás. Ez alkalommal ez saját magadon belülről szólít. Nem kívülről. Ez nem Gabriel vagy Gabriella Arkangyal hívása. És ez a hívás folyamatos és állandó.

Ez te vagy. Ez a te... nevezd, ahogy akarod. Én ezt a te Tudat Testednek fogom hívni, mert már a „lélek” szót sem igen kedvelem többé. Ez a te Tudatod, a te Kiterjedt Tudatod, a Te Tudatod teljes potenciálja az, aki most szólít. De túlnyomórészt ennek eddig nem voltál tudatában. Sőt, valójában az a helyzet, hogy ezt eddig meglehetősen idegesítőnek, zavarónak találtad, ezért aztán megpróbáltad elnyomni, elhallgattatni, pontosan úgy, ahogy becsuksz egy ablakot, amikor zajos a külső forgalom. Hasonlóan ehhez, hogy „Mi ez a zaj? Annyira idegesítő!” – pedig ez a belsőből szól, te pedig megpróbáltad ezt kizárni. Ez a hívás Tőled Neked szól.

A hívás azt adja tudtadra, hogy Te haza akarsz térni magadhoz, itt és most, és nem pedig ott kint. Ez a hívás az integrációról, az összehozásról, az életről szól.

Ennek a hívásnak az újraegyesülésen túl nincs semmilyen elvárása. Nem akarja tőled, hogy bizonyos dolgokat megtegyél – nehogy azzal gyere nekem, hogy ez a hang ott benned azt akarja, hogy meztelenül sétálj az országúton hajnali négy órakor! Ez a hívás semmi egyebet nem akar, csak azt, hogy veled legyen. Hogy osztozhasson veled az élet tapasztalásaiban. Hogy behozzon egy szenvedélyt magával, ami már oly régóta le lett zárva.

Ez a Tudat Test az, ami darabokra lett tördelve, és most arra szólít, hogy újra jöjjetek össze, és ezt rajtad keresztül, a Most Pillanatában képes megtenni. Ebben a nem-inkarnációban, amiben most

léteztek, ebben a személyiségben, aki nem tegnapi, hanem aki a ma Én Vagyok-sága. Vissza akar térni.

A tudatosságodon keresztül, a megnyílásod által tényleg meg fogod érteni, és észlelni fogod ezt a hívást. Próbál hívogatni téged az álmaidon keresztül, apró kis sürgető hangokkal próbál szólítani téged, apró kis testi fájdalmakkal, és kisebb érzelmi kellemetlenségekkel szólít. Próbálja felkelteni a figyelmedet, és próbál visszatéríteni a tudatosságodhoz. Hallgass oda rá! Ez belülről jön.

Nem feltétlenül szavakkal fog hozzád szólni, nem fogja megmondani neked, hogy mit tegyél. Ez az „Éned” nem akarja megmondani neked, hogy mit tegyél, hanem egyszerűen csak veled akar lenni. Nem akarja azt mondani, hogy „Ezt a munkát el kell vállalnod, vagy ezzel a személlyel kell élned!” – hiszen ez teljesen ellentmondana a tudatnak és a tudatosságnak, és annak, Aki Vagy. És szólít Téged. Itt van.

Tehát drága Shaumbra, vegyünk egy mély lélegzetet, és jelenlegi és következő találkozásnk között, legyél ennek tudatában! És ez talán nem az lesz, amit te gondolnál róla. Talán nem olyan érzéssel fog járni, mint amilyenek szerinted ennek lennie kellene, de itt van.

A mostani és a következő összeövetelünk között drága Shaumbra, kérlek titeket, ismerjétek fel, hogy a világ tényleg csodálatos! Sok nehéz időszakon mentünk keresztül, de attól ez egy nagyszerű hely. Amikor belenézel mások szemébe – és többé már nem úz a szélmalomharc, amikor többé már nem hiszed azt, hogy bármi ellen is védekezned kellene, vagy bármit is meg kellene védened – hanem amikor képes vagy őszintén beléézni egyenesen a szemükbe – akkor rá fogsz döbbeni, hogy milyen értékes és becses hely is ez a bolygó. Arra is rá fogsz jönni, hogy ami káosznak tűnik – az egyáltalán nem az.

Minden tökéletes a Teremtés Egészében –és a tiétekben kifejezetten.

És ezzel, drága Shaumbra – Vagyok, Aki Vagyok – a szolgálatotokra, Adamus.

Köszönöm.

Fordította: Telegdi Ildikó – telegdi.ildiko66@gmail.com

Szerkesztő: Debreczeni Ildikó – d.ildikoo@gmail.com